

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Meditationum evangelicarum volumen tripartitum

Creidius, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

De secundo

[urn:nbn:de:bsz:31-122776](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-122776)

facit voluntatem timentium se, & depræcationes eorum exaudit, Pl. 145. v. 19.

De Secundo.

Sequitur excidium orbis, ejus hinc à Christo ponitur

1. *Nota, quæ duplex :*

1. *Pseudo-prophetarum varietas.* Nam surgent, inquit Salvator, nimirum è medio Ecclesiæ cætu, Pseudo-Christi, qui sumpto sibi Messia nomine, multos seducunt, ut fecit Magus quidam Ægyptius, cujus Luc. meminit, Act. 21. v. 38. & alius sub Hadriano Imperatore, nomine Bencochab, de quibus Josephus, Niceph & Eusebius legi possunt. Surgent etiam Pseudo-Propheta, per quos hæretici quivis & falsi doctores intelliguntur, qui aliam extra Christum consequendæ salutis viam excogitant, & non acquiescunt sanis sermonibus Dn. nostri Jesu Christi, 1. Tim. 6. v. 3.

Tales Pseudo-Christi sunt Monachi variorum ordinum, qui suis jejuniis, precibus, pauperum spontaneæ, & miraculæ castitati, aliisque opellis, juxta hominum constitutiones factis, æternæ salutis meritum adscribunt, ita quidem, ut operibus illis, tam sibi quam aliis Dei favorem demereri, & vitæ æternæ beatitudinē se impetrare possent, jactitent, quod verè est officium Christi Salv. invadere, ejusque partes per antichristianam pietatem sibi vindicare. Tales falsi Christi sunt etiam Rom. Pontifices, qui plenitudinem gratiæ diviniq; benedictionis & remissionis peccatorum penes se resistere impudentissimè gloriantur, & cælestia hæc beneficia pro pecuniis vendunt, quæ non corruptibili auro & argento, sed sanguine agni immaculati Jesu Chr. nobis acquisita sunt, 1. Pet. 1. v. 18. 19.

Horum Pseudo-Christorum & Pseudo-prophetarum circa finem mundi magnus erit numerus. Sicut enim senex varias patitur phantasias: Ita mundus senescens phantasias falsæ doctrinæ sentiet innumerabiles, quod Christus innuit, quando Pseudoprophetarum porrò taxat

1. *Oracula,* quod dicturi sint, ecce hic, ecce illic Christus est. Non manebunt apud verbum Dei scriptum, in quo Christus invenitur, Ioh. 5. v. 39. sed ad traditiones, concilia, decreta Pontificum, &c. simplices deducunt, ut relicto fonte vivo è cisternis bibere cogantur, Jer. 2. v. 13. Hoc facit Antichristus Romanus, cujus oracula mera sunt abominatio, & nihilominus ea toti mundo obtrudere fatagit. Laicos arcet à sectione Bibliorum, furatur ipsis calicem, dominatur conscientis, & si mille animas secum ad inferos ducat, expressè scribunt ipsius parasiti, quod nemini teneatur rationem reddere. Hoc est extollere se supra omne quod dicitur Deus, aut quod colitur, 2. Thess. 2. v. 4.

2. *Miracula,* quæ multa & magna edituri sunt, ut impiæ suæ doctrinæ fucum & fidem faciant. Sed illa cavere jubet Dominus ipse, Deuter. 13. v. 1. seqq. siquidem adventus Antichristi erit juxta operationem Satanæ in omni virtute & signis, 2. Thess. 2. vers. 9.

3. *Receptacula.* Si dixerint vobis: Ecce in deserto est, nolite exire, ecce in penetralibus est, nolite credere. Quibus verbis Eremitæ, Monachi & moniales in Papatu reprehendi manifestum est, qui quod Christus obedientiæ suæ promeritis est, suis operibus ascribunt, totamque Christi gratiam foris extra mundum, in desertis, in monasteriis & horum penetralibus plus quam alibi vigere garrunt. Ecce hinc, inquiunt, ecce illic fiunt

fiunt ingentia miracula, ibi consequeris plenariam indulgentiam, ibi Christum invenies, sed perperam. Nullibi dixit Christus, quod in locis desertis vel etiam in claustris habitare velit, sed Iohannes videt eum ambulare in medio candelaborum, Apoc. 1. v. 13. nemo enim accendit lucernam, & ponit eam sub modio, sed super candelabrum, ut luceat omnibus qui in domo sunt; sic luceat lux vestra coram hominibus, ut videant opera vestra bona, & glorificent patrem cœlestem, Matth. 5. v. 15. 16.

2. *Credientium paucitas.* Tanta enim circa mundi finem Ecclesiæ desolatio erit, tantus Pseudo-christorum & Pseudo-prophetarum numerus, ut si fieri possit, etiam electi in errorem inducantur, & Christus affirmare ausit, sub adventum suum in terris vix reliquam fore fidem, Luc. 18. v. 8. refervabit tamen reliquos sibi Deus electos, ut tempore Eliæ, 1. Reg. 19. v. 18. qui licet seducantur aliquando in errores, sicut Aaron, Exod. 32. v. 5. seqq. David, 2. Sam. 11. v. 4. Petrus, Matth. 26. v. 70. seqq. non tamen perseverabunt in peccatis finaliter, sed in viam veritatis redibunt, & conservabuntur ad vitam æternam. Oves meæ vocem meam audiunt, & sequuntur me, & do eis vitam æternam, nemo eripiet eas de manu mea, &c. Ioh. 10. v. 27.

Videte dilecti, ut sitis inter paucos. Intrate per angustam portam, quia lata porta & speciosa via est, quæ ducit ad perditionem, & multi sunt qui intrant per illam. Sed angusta porta & arcta via est, quæ ducit ad vitam, & pauci invenerunt eam, Matth. 7. v. 13.

II. *Causa*, quæ est Christi adventus, sub cuius apparitionem cœli magno fragore transibunt, elementa calore solventur, ter-

raque & quæ in ipsa sunt, opera exurentur, 2. Pet. 3. v. 10.

Describitur autem adventus ille, quod futurus sit

1. *Inopinatus, instar fulguris*, v. 27. ea hora qua non putamus, v. 50. quemadmodum igitur servi expectantes adventum Domini quovis momento in procinctu stant, Domino in occursum prodire parati: Ita nobis incumbit accingere lumbos & lucernas ardentes in manibus habere, ut Dominum adventantem dignè excipiamus, Luc. 12. v. 35. idè enim later unus dies, ut observentur omnes, inquit Augustinus, quod non fieret, si tempus adventus Christi nobis revelatum esset, Luc. 12. v. 45.

2. *Indubitatus.* Licet enim tempus nobis sit absconditum, quando adventurus sit Christus, tamen de adventu non est dubitandum, veniens veniet, & non tardabit, Hab. 2. v. 3. Sicut enim fulguris tempus quidem ignoramus, sed de certitudine nemo dubitat: Ita tempus quidem & horam iudicii sibi reservavit pater, Marc. 13. v. 32. interim veritas ejusdem in scripturis nobis manifestata est, prophetavit de hoc ante diluvium Enoch septimus ab Adam, Epist. Iudæ v. 14. 15. David, Psal. 98. v. 10. Esa. 66. v. 15. 16. 18. Mal. 4. v. 1. seqq. Paulus, Act. 17. vers. 30. 31. 2. Cor. 5. vers. 10. Rom. 14. vers. 10. 11. &c.

Eant nunc empætæ, atque dicant: Ubi est promissio adventus ejus 2. Pet. 3. vers. 3. seqq. Deus manifestè veniet & non silebit, ignis in conspectu ejus exardescet, & incircuitu ejus tempestas valida; advocabit cœlum desursum, & terram discernere populum suum, Pl. 50. v. 3. 4. 5. hæc tamen quidem siluit, sed non semper silebit, arguet te, & statuet contra faciem tuam, Psal. 50. vers. 21.

quia enim divitias patientiæ & longanimitatis divinæ contemnis, hoc ipso theaurizas tibi iram in die vitæ & revelationis iustitiam Dei, Rom. 2. v. 4. 5.

3. *Exoptatus.* Hoc Christus explicat per adagium: Ubi cunque erit cadaver, ibi congregabuntur aquilæ, ex Job. 39. v. 33. Cadaver Christus est, non quidem propriè, ut Beza imprudenter asserit, sed in sensu allegorico, quia mactatus est in ara crucis tanquam agnus immaculatus pro peccatis totius mundi, & tam fortem spirat odorem,

qui in totum mundum se diffundit. Aquilæ sunt omnes pii & fideles; sicut enim aquila cadaveribus tantum vivit, tantumque sagacitatis habet, ut ex longinquo illa olfaciat, & stupendâ celeritate advolet: Ita pii hîc per CHRISTUM vivunt, & tandem ad ipsum congregabuntur in æterno gaudio juxta promissionem ejus, Johan. 12. v. 26. 14. vers. 3. quod concedat nobis gloriosa & ter benedicta Trinitas, Amen.

Dominica XXVI. post Trinitatis.

Evangelium Matth. 25. vers. 31. 46.

Vidit Iohannes in Apoc. c. 19. v. 11. angelum fortem descendentem de cælo, amictum nube, & iris in capite ejus, & facies ejus erat sicut sol. & pedes ejus tanquam columna ignis, & habebat in manu sua librum apertum; Oculi ejus sicut flamma ignis, & in capite ejus diademata multa, habens nomen scriptum, quod non novit nisi ipse. Et vestis ejus aspersa sanguine, & vocatur nomen ejus verbum Dei, & exercitus qui sunt in cælo, sequebantur eum in equis albis, vestiti byssino albo & mundo. Et ex ore ejus procedit gladius ex utraque parte acutus, ut ipse percutiat gentes.

Angelus hic est ipse filius Dei, qui in nube lucida iudex olim generalis totius orbis de cælo descendet. Iris in capite divinitatem ejus indicat, facies lucida claritatem & splendorem ejus, pedes ejus tanquam columna ignis fortitudinem & robur de-

signant, liber in manu judicandi dexteritatem importat, oculi flammæ notant omniscientiam judicis, diademata regiam majestatem & gloriam, vestis purpurea passionis exanthlatae iudicium est, & vindictam tunc ab hostibus reposcet, agmina stolata in equis candidis sunt angeli & beati comitaturi Christum ad iudicium, gladius *δίσκος* sententiam geminam notat, unam quæ bonis præmia, alteram quæ malis pœnam dicabit. Hæc omnia evidenter comprobavit prælecta pericope, in qua describitur nobis ab ipso Christo

- I. *Processus judicialis.*
- II. *Sententia finalis.*
- III. *Executio pœnalis.*

J. J.

EX-